

Miedziana Góra, dn. 28 sierpnia 2019 roku

Znak Sprawy: FN.INPPP.3120.1.2019

INDYWIDUALNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Wójt Gminy Miedziana Góra działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3, w związku z art. 14b, art. 14c i art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2019r. Poz. 900 z późn. zm.) oraz art. 1a ust. 1 pkt 2, art. 2 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2019r. poz. 1170) postanawia udzielić na wniosek z dnia 05.06.2019 roku interpretacji przepisów prawa podatkowego uznając, iż wskazane we wniosku stanowisko Wnioskodawcy w zakresie braku obowiązku w podatku od nieruchomości jako właściciela oraz zarządcy przymusowego, dotyczącego kwestii prowadzenia działalności w zakresie telekomunikacji polegającej na dostarczaniu sieci telekomunikacyjnej, w tym zapewnianiu dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej, a także świadczeniu z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej usług na rzecz operatorów sieci dostępowych w ramach realizacji projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski – województwo ”, stanowiącej zadanie własne Województwa o charakterze użyteczności publicznej, nie powoduje powstania po stronie Województwa obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości od budowli zrealizowanej w ramach projektu, a w konsekwencji obowiązku składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacania tego podatku – **za prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 2019 roku do Urzędu Gminy w Miedzianej Górze wpłynął wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości dotyczący nieruchomości od budowli zrealizowanej w ramach projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski – województwo ”. Do wniosku dołączono oświadczenie, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz, że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu

organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej, zgodnie z art. 14b §4 Ordynacji podatkowej, a także dowód uiszczenia opłaty w wysokości 40,00 zł, art. 14f §1.

Wnioskodawca we wniosku przedstawił następujące zdarzenie przyszłe:

Województwo : realizuje projekt „Sieć Szerokopasmowa Polski – województwo”, którego celem jest przyspieszenie tempa rozwoju społeczno-gospodarczego Polski, zapewnienie rozwoju społeczno-gospodarczego Województwa, powiększenie obszaru, gdzie jest możliwy dostęp Internetu szerokopasmowego oraz zwiększenie ilości mieszkańców województwa, którzy zyskają dostęp do Internetu.

Województwo (dalej również jako Województwo lub Wnioskodawca) jest jednostką samorządu terytorialnego w myśl przepisów ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r. poz. 512). Województwo jest również czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług.

Wnioskodawca jest właścicielem Sieci Szerokopasmowej Województwa. Sieć ta powstała w ramach projektu pn. "Sieć szerokopasmowa Polski - Województwo" finansowanego częściowo ze środków pochodzących z funduszy europejskich. Zgodnie z umową o dofinansowanie Województwo w przypadku braku zapewnienia trwałości projektu zobowiązane jest do zwrotu otrzymanego dofinansowania.

Projekt składa się z dwóch etapów:

W ramach pierwszego etapu projektu na terenie województwa zrealizowany został obiekt w postaci sieci telekomunikacyjnej, będącej siecią Internetu szerokopasmowego, obejmującego obszar, gdzie do chwili obecnej dostęp do stałych i szybkich łączy internetowych był mocno utrudniony lub niemożliwy. Drugi zaś etap to etap operacyjny, polegający na zapewnieniu dostępu szerokopasmowego za pośrednictwem operatorów telekomunikacyjnych.

Za dostarczanie sieci telekomunikacyjnej, w tym zapewnianie dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej oraz świadczenie z wykorzystaniem powierzonej sieci telekomunikacyjnej usług na rzecz operatorów sieci dostępowych odpowiedzialny był, na podstawie zawartej z Województwem umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, operator infrastruktury. Podmiot ten, będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, został wyłoniony w konkurencyjnym postępowaniu z zastosowaniem przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych. W celu realizacji przez operatora infrastruktury wskazanych wyżej obowiązków umownych, została mu udostępniona sieć telekomunikacyjna. Zgodnie z umową o partnerstwie publiczno-prywatnym, składniki majątkowe stanowiące własność Województwa w szczególności kanalizacja kablowa i łącza światłowodowe, udostępnione zostały na zasadzie dzierżawy. Obecnie umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym została rozwiązana.

Operator pomimo zgodnego z umową jej rozwiązania uznał (oraz uznaje nadal) je za bezskuteczne i nie zwrócił w wyznaczonym terminie przedmiotu dzierżawy właścicielowi - Województwu. W konsekwencji, Województwo złożyło pozew do sądu powszechnego o zwrot sieci z jednoczesnym wnioskiem o zabezpieczenie przedmiotu ww. roszczenia poprzez ustanowienie na czas trwania postępowania sądowego zarządu przymusowego nad Siecią Szerokopasmową i wyznaczenie jako zarządcy Województwa (powoda). W konsekwencji, Województwo jako zarządca przymusowy z dniem 1 marca 2019 r. w oparciu o protokoły przejęcia podpisane w lutym

2019 r. przejęło od Operatora Infrastruktury (pозwanego) całkowity zarząd nad siecią szerokopasmową w tym m.in. dostęp do sprzętów oraz urządzeń, klucze do węzłów i studni, klucze licencyjne, karty kodowe, dostęp do systemów informatycznych, skany umów zawartych zarówno z kontrahentami, jak i osobami świadczącymi na rzecz Operatora usługi na podstawie umów zlecenia, jak również inne dokumenty i informacje pozwalające na dalszą niezakłóconą i ciągłą eksploatację sieci.

Obecnie jest właścicielem i jednocześnie zarządcą przymusowym nad siecią, w związku z wydaniem w dniu 4 stycznia 2019 r. przez Sąd Okręgowy postanowienia, w którym do czasu prawomocnego zakończenia postępowania został ustanowiony zarząd przymusowy nad siecią szerokopasmową.

Województwo wykonuje działalność w zakresie telekomunikacji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci usług telekomunikacyjnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r. poz. 2062, z późn. zm.) na podstawie Uchwały Sejmiku Województwa z dnia 25 października 2010 r. Ponadto Województwo uzyskało wpis Prezesa UKE do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie.

Czy prowadzenie opisanej wyżej działalności powoduje powstanie po stronie obowiązków podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości od budowli zrealizowanej w ramach projektu, a w konsekwencji obowiązku składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacania tego podatku przez Województwo, będące jednocześnie właścicielem sieci, jak i zarządcą przymusowym tej sieci?

Stanowisko Wnioskodawcy:

W ocenie Wnioskodawcy, w tak opisanym stanie faktycznym na Województwie, jako właścicieli oraz zarządcy przymusowym sieci, nie ciąży obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości od budowli wchodzących w skład Sieci Szerokopasmowej. Tym samym brak jest podstaw do składania deklaracji na podatek od nieruchomości z tego tytułu i opłacania tego podatku przez Województwo.

W zakresie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych Wnioskodawca przywołuje, iż przedmiot opodatkowania między innymi stanowią: „budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej”.

A użyte określenia oznaczają:

- 1) budowla, to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem;
- 2) działalność gospodarcza, to działalność, o której mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 roku – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646), z wyjątkiem działalności wymienionej w art. 1a ust. 2 u.p.i o.l.

Dodatkowo przywołał także zapisy art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. prawa budowlanego wymieniając przykładowe rodzaje budowli takie jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową oraz pkt 3a zawierający definicję legalną obiektu liniowego, przez który należy rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Uwzględniając wskazane definicje Wnioskodawca stwierdza, iż w przedmiotowym przypadku mamy do czynienia z budowlą chociażby ze względu na fakt, iż w skład sieci telekomunikacyjnej wchodzi kanalizacja kablowa.

Dalej trzeba zauważyć, że przepis art. 3 pkt 3a ustawy Prawo budowlane w istocie przesądza, że budowlą jest kanalizacja kablowa, co należy odnieść także do kanalizacji kablowej stanowiącej element sieci telekomunikacyjnej. Kanalizacja ta jest więc budowlą również w rozumieniu u.p.o.l. Jednakże jak to wcześniej zaznaczono, budowla podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, o ile jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej (art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l.). W niniejszej sprawie należy zatem rozstrzygnąć, czy będąca budowlą kanalizacja kablowa jest w posiadaniu przedsiębiorcy bądź innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą.

Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych podlegają tylko te budowle lub ich części, które są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Definicja działalności gospodarczej na gruncie przepisów tej ustawy odsyła do definicji działalności zawartej w przepisach ustawy Prawo przedsiębiorców, gdzie art. 3 wskazuje, iż działalnością gospodarczą jest działalność zarobkowa we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa, działalność w zakresie telekomunikacji stanowi zadanie własne Samorządu Województwa. Zadania własne określone są ustawami. W przedmiotowym przypadku zadanie to określa ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, której art. 3 ust. 1 mówi, że jednostka samorządu terytorialnego może w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej:

- 1) budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych;
- 2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej;

- 3) świadczyć z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, usługi na rzecz:
- a) przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
 - b) podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy Prawo telekomunikacyjne,
 - c) użytkowników końcowych – w zakresie i na warunkach określonych w art. 6 i 7 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Art. 3 ust. 4 tej samej ustawy wprost stwierdza, że wymienioną wyżej działalność należy zaliczać do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego. Ponadto zgodnie z art. 3 ust. 5 tej ustawy jednostka samorządu terytorialnego wykonuje przedmiotową działalność, na podstawie uchwały organu stanowiącego.

Mając powyższe na uwadze, działalność Województwa w zakresie telekomunikacji nie stanowi działalności gospodarczej i tym samym brak jest podstaw do opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowli związanych z tą działalnością. I w ocenie Wnioskodawcy, na brak statusu podatnika podatku od nieruchomości przez Województwo w przedmiotowej sprawie nie ma wpływu to, że obecnie Wnioskodawca posiada również status zarządcy przymusowego nad tą siecią. Zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego (kpc) zarząd przymusowy wykonuje się według przepisów o zarządzie w toku egzekucji nieruchomości. W sprawach wynikających z zarządu nieruchomością zarządca może pozywać i być pozwany. Województwo w celu zachowania ciągłości bezprzerwowego działania sieci, przyjęło wprowadzić dostęp do sieci, jednak do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sporu Województwo pozostaje tzw. właścicielem nieposiadającym.

Toteż z uwagi na powyższe brak jest podstaw do uznania, iż Województwo jest obowiązane do składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacania tego podatku w przedmiotowej sprawie od chwili, kiedy doszło do przejścia w zarząd przymusowy sieci szerokopasmowej, tj. począwszy od 1 marca 2019 roku.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego **jest prawidłowe.**

Przepisy samorządowe dywersyfikują dwie płaszczyzny aktywności jednostek samorządu terytorialnego: realizowaną w sferze użyteczności publicznej oraz wykraczającą poza sferę użyteczności publicznej, jednocześnie reglamentując możliwości podejmowania i prowadzenia działalności poza sferą użyteczności publicznej przez oznaczenie dopuszczalnego jej zakresu oraz form, w których jest ona prowadzona. Ograniczenie przez ustawodawcę możliwości prowadzenia działalności gospodarczej przez jednostki samorządu terytorialnego poza sferą użyteczności publicznej nie jest przypadkowe. Jeżeli bowiem dotyczy tylko działalności poza sferą użyteczności publicznej, to znaczy, że tylko aktywność w tej sferze uznana może być za działalność gospodarczą. Jak wskazuje się w doktrynie, prowokuje to tezę, w myśl której „aktywność wykonywana w sferze użyteczności publicznej pozbawiona jest charakteru gospodarczego, gdyż jej celem nie jest zysk, lecz realizacja zadań własnych samorządów – w konsekwencji *ex lege* nie jest to działalność gospodarcza. Odpowiednio, jak działalność gospodarczą traktowano aktywność wykonywaną poza sferą użyteczności publicznej przyjmując, że skoro nie jest to działalność zorientowana na wykonywanie zadań własnych to jest wykonywana w celu komercyjnym (w celu osiągnięcia zysku)”.

W odniesieniu do przypadku objętego niniejszym wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego, ustawodawca wskazał jednoznacznie, że działalność jednostek samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji, określona w art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, będącą działalnością w sferze użyteczności publicznej, nie stanowi działalności gospodarczej. Wniosek ten wynika z treści art. 5 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, który brzmi: „Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, niebędącą działalnością gospodarczą, wykonuje się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, z tym że prowadzenie tej działalności przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.”.

Przedmiotowe stanowisko ustawodawcy do oceny charakteru prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego działalności w zakresie telekomunikacji znajduje odzwierciedlenie w innych ustawach. Wśród nich znajdzie się ustawa z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne, która wyraźnie rozróżnia przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzących działalność gospodarczą od jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji, która działalnością gospodarczą nie jest. Art. 10 ust. 1 i ust. 1a ww. ustawy określa odrębne rejestry: jeden dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzących działalność telekomunikacyjną będącą działalnością gospodarczą i drugi, w którym ujmowane są jednostki samorządu terytorialnego wykonujące działalność w zakresie telekomunikacji, niebędącą działalnością gospodarczą.

W konsekwencji powyższego Wnioskodawca zwraca uwagę, że bezprzedmiotowe jest w tej sytuacji odnośnienie działalności jednostki samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji do ogólnej definicji działalności gospodarczej zawartej w przepisach ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i poszukiwanie w jakim zakresie działalność ta spełnia konstytutywne cechy działalności gospodarczej określone w tych przepisach, gdyż wyklucza to jednoznacznie treść cytowanego art. 5 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Z punktu widzenia przedmiotów opodatkowania podatkiem od nieruchomości, o których mowa w art. 2 ust. 1 u.p.o.l., opodatkowanie sieci szerokopasmowej rozpatrywane mogło być jedynie w stosunku do budowli (pkt 3), z wykluczeniem pozostałych przedmiotów, to jest gruntów (pkt 1) i budynków (pkt 2). Podkreślić jednak trzeba, że budowla stanowi przedmiot opodatkowania jedynie wtedy, gdy jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej (wskazany pkt 3 ust. 1 art. 2 u.p.o.l.). Z kolei ustawa podatkowa precyzuje w art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l., że za budowlę związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej należy uznać budowlę będącą w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, czyli – zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 4 u.p.o.l., działalność o której mowa w przepisach ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (po uwzględnieniu art. 86 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej – Dz. U. Nr 173, poz. 1808 z późn. zm.).

Dalej, jak to wynika z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, sieć szerokopasmowa jest siecią telekomunikacyjną służącą do zapewnienia szerokopasmowego dostępu do Internetu. Dostęp określa się jako szerokopasmowy,

jeżeli wydajność łącza nie jest czynnikiem ograniczającym możliwość uruchomienia aplikacji dostępnych w sieci.

Pojęcie sieci telekomunikacyjnych, obowiązujące także – stosownie do art. 2 ust. 2 u.w.r.u.s.t. – na gruncie tej ustawy, zdefiniowane zostało w art. 2 pkt 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz.1489 z późn. zm.) jako systemy transmisyjne oraz urządzenia komutacyjne lub przekierowujące, a także inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają nadawanie, odbiór lub transmisję sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od ich rodzaju.

Na gruncie przepisów u.p.o.l. pojęcie budowli odpowiada definicji budowli w rozumieniu ustawy – Prawo budowlane. Jak wynika z ww. art. 3 pkt 3a, kable zainstalowane w kanalizacji kablowej nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego. Przytoczone wyłączenie należy rozumieć zgodnie z jego brzmieniem w najszerszym znaczeniu, to znaczy, że kable zainstalowane w kanalizacji kablowej nie tylko, że nie stanowią "budowli liniowej", ale w ogóle nie stanowią obiektu budowlanego, ani jego części ani też urządzenia budowlanego (nie są budowlą w ogólności). Wyłączenie kabli znajdujących się w kanalizacji kablowej z zakresu pojęcia budowli według Prawa budowlanego powoduje takie same skutki w zakresie określenia terminu "budowla" w przepisach u.p.o.l. Tak więc na gruncie ustawy podatkowej kable umiejscowione w kanalizacji kablowej nie konstytuują pojęciem budowli i nie mogą podlegać opodatkowaniu.

Dalej trzeba zauważyć, że przepis art. 3 pkt 3a ustawy Prawo budowlane w istocie przesądza, że budowlą jest kanalizacja kablowa, co należy odnieść także do kanalizacji kablowej stanowiącej element sieci telekomunikacyjnej. Kanalizacja ta jest więc budowlą również w rozumieniu u.p.o.l. Jednakże jak to wcześniej zaznaczono, budowla podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, o ile jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej (art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l.). W niniejszej sprawie należało zatem rozstrzygnąć, czy będąca budowlą kanalizacja kablowa jest w posiadaniu przedsiębiorcy bądź innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą.

Uznanie, że działania jednostki samorządu terytorialnego wskazane w powołanym art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa nie stanowią działalności gospodarczej, przesądzone zostało w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, a zatem bezprzedmiotowe jest poszukiwanie cech tej działalności i odnośnienie do ogólnej definicji działalności gospodarczej przewidzianej w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (wcześniej powołanej).

Dodatkowo Sąd zobowiązał Operatora Infrastruktury do zachowania bezwzględnej ciągłości bezprzerwowego działania sieci. W konsekwencji, Województwo jako zarządca przymusowy z dniem 1 marca 2019 r. w oparciu o protokoły przejęcia podpisane w lutym 2019 r. przejęło od Operatora Infrastruktury (pозwanego) całkowity zarząd nad siecią szerokopasmową w tym m.in. dostęp do sprzętów oraz urządzeń, klucze do węzłów i studni, klucze licencyjne, karty kodowe, dostęp do systemów informatycznych, skany umów zawartych zarówno z kontrahentami, jak i osobami świadczącymi na rzecz Operatora usługi na podstawie umów zlecenia, jak również inne dokumenty i informacje pozwalające na dalszą niezakłóconą i ciągłą eksploatację sieci.

Zarząd przymusowy jest instytucją uregulowaną w przepisach kodeksu postępowania cywilnego. Zgodnie z art. 752 (4) § 1 kodeksu postępowania cywilnego (k.p.c.) poprzez art. 755 § 1 pkt 1) k.p.c., zarząd przymusowy wykonuje się według przepisów o zarządzie w toku egzekucji nieruchomości. Jak stanowi art. 935 § 1 k.p.c. zarządca zajętej nieruchomości obowiązany jest wykonywać czynności potrzebne do prowadzenia prawidłowej gospodarki. Ma on prawo pobierać zamiast dłużnika wszelkie pożytki z nieruchomości, spieniężać je w granicach zwykłego zarządu oraz prowadzić sprawy, które przy wykonywaniu takiego zarządu okażą się potrzebne.

W przedmiotowym stanie faktycznym Operator Infrastruktury jest zobowiązany do zachowania bezwzględnej ciągłości bezprzerwowego działania sieci szerokopasmowej ale w dalszym ciągu jest to działalność telekomunikacyjna w ramach działań własnych o charakterze użyteczności publicznej. Nie można jej zatem uznać za działalność gospodarczą.

Podsumowując przedstawiony przez Wnioskodawcę stan faktyczny, brak jest przesłanek, aby w oparciu o art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkować podatkiem od nieruchomości sieci telekomunikacyjne opisane we wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji podatkowej. Wskazane wnioski prawidłowo określają, iż Wnioskodawca nie jest przedsiębiorcą ani podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą.

W związku z tym budowlę będące w posiadaniu jednostki samorządu terytorialnego nie będą opodatkowane podatkiem od nieruchomości.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

Niniejsza interpretacja udzielona w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania w organie podatkowym i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę.

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej. Niniejsza interpretacja wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Od niniejszej interpretacji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wójta Gminy Miedziana Góra, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej interpretacji (art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz.U. z 2018r. poz. 1302 z późn. zm.).

Wójt
Damian Sławski